

## A boszorkánymulatságba keveredett révész

A régi időbe' komp közlekedett Kis- és Nagybodak között, ott történt ez a' eset. A révész Kisbodakon lakott. Egy íjjē főverte égy olyan jó módúnak látszó asszony, hogy át akar mennyi a túsó partra. A kompos beütette há' a csónakjába és áttaszította a Dunán. Hogy megírkeztek, az asszony tisztességgē kifizette, de még ráadásul meg is hita magához, hogy most má' igyon nálo melegítőnek égy kis bort.

A kompost nem köllött igen biztatnyi, kötélnek át. Az asszony ēvezette égy ömeletés márvány lípcsős palotához, amellik, nem messzi át a parttú'. A palota láttára a révész igen csodálkozott, mer' hisz helbéli vót, jóformán minden nap megfordút azon a tájon, de csak nem tudott rá visszaemlíkezni, hogy ott palota át vóna. Rögtön gyanította, hogy valami babonáság van a dologban, de nem szót semmit. Sőt határozottan tudta, hogy az ípület helin még tēnnap is égy magas agáci át.

Az asszony fővezette a márvány lípcsőkön, s benyitottak egy nagy terembe. Itt már javábo folt a nagy dínom-dánom. Az asztā csak úgy roskadozott a jobbná'-jobb ennyi-innyi valóktú', szót a zene és a sok fehérszemél' má' javábo' rakta. Út is leültették és megtraktáták mindenféle jóvā. Mikor má' az evéssē-ivássā ekiszút, a háziasszony főszólitotta, hogy most má' hát táncúljon is. A révész szabadkoznyi kezdett, hogy így még úgy, nincsen olyan hozzáillő a finom dámák között, mert há' ű' szegíny embér. Erre az asszony gonoszú' ēnevette magát, s megígérte, hogy hacsak ez a baja, maj' ű' mindjár' szerez égy hozzáillőt. Azzā kiment, és égykettőre bevezetett égy szíp fiatal leányt és odavitte a révészhē'. Nem is köllött ennek sém most má' kétszer mondanyi, biz' derékon kapta a hajadont és jól megtáncútatta.

De hát mūt az idő, a révésznek is munkája után köllött látnyi. Megköszönte hát a szíves vendéglátást a háziasszonynak, s kiment a vízbe, hun a csónakját hatta. Most ijedt meg csak igazán! Mer' a csónakjának hūt helye vót. Micsináljon, mit csináljon, visszabandokút hát a kastélba, s ēpanaszúta, hogy mi történt véle, valaki élopta a csónakját. A háziasszony mosolyogva megvigasztāta, hogy né aggódjon

sémmit, maj' ű' mindjá' visszaszerzi a csónakot. Azzā karon fogta a fiata' leányt is, s mind a ketten kikisírtík a rívísz a Dunáho'. Mikor az ētűnt csónak helihé' írtek, az asszony hirtelen megragadta a hajadont és belélökte a vízbe, mire csudák-csudájáro a' nyomba csónakká változott.

Így tudta meg a rívísz, hogy a gonosz boszorkányok egész íjjē a csónakjávú' táncútatták. Mikor másnap a kastélt kereste, má' nem taláto', de helētte ott át az ösmerős terebéles agáci.